Campionatele naționale de schi pentru seniori

JUNIOARA MICĂ DANIELA UNKROP, LOCUL I LA SLALOM URIAȘ

● La băieți, a ciștigat Ioan Cavași ● Azi are loc slalomul special pentru senioare

SINAIA, 24 (prin telefon). Hazardul face ca schiorii să înfrunte uneori toate dificultățile meteorologice. După ce în prima zi a Campionatelor naționale zăpada a fost foarte moale și s-au „săpat" șanțuri adînci, joi — în proba slalomului uriaș — frigul de peste noapte a transformat „fața mare" a Văii lui Carp într-un adevărat zid de beton. Este drept, însă, că în felul acesta toți concurenții și toate concurentele au beneficiat de condiții egale. În prima manșă : la băieți, **Dorin Munteanu** a avut cel mai bun timp, urmat, în ordine, de **Ioan Cavasi** și **Dan Cristea.** Din păcate, **Alexandru Manta, Călin Nărea** și **Constantin Văideanu** au abandonat, deoarece și-au asumat prea multe riscuri pe o pirtie foarte pretențioasă. În manșa secundă, **Cavași** a avut cel mai bun timp și prin aceasta a cucerit titlul de campion al țării. **Dorin Munteanu,** cu o greșeală pe traseu și — probabil — prea prudent (încercînd să-și conserve poziția), a retrogradat în final pe locul 4. **Cristea,** din nou sigur, dorind să obțină titlul și la combinata celor două probe s-a mulțumit cu locul secund la slalom uriaș. **Virgil Brenci,** bun mai ales în manșa a doua, a obținut un binemeritat loc 3, de altfel singura medalie pe care sportivii de la A. S. Armata au obținut-o la această ediție a Campionatelor naționale. În schimb foarte bună comportarea schiorilor de la Dinamo Brașov (antrenori Kurt Gohn, Gh. Roșculeț și Ioan Bobiț) care înregistrează pe lîngă succesele individuale și unul pe echipe.

În întrecerea fetelor, junioara mică **Daniela Unkrop** (antrenor **Gheorghe Roșculeț**) și-a dominat adversarele prin capacitatea sa tehnico-tactică deosebită și largul registru al posibilităților fizice. Singura adversară prezumtivă, **Aurelia Nițu,** cu legătura nereglată, a fost nevoită să abandoneze, deoarece încă de la prima poartă schiul i s-a desprins de la picior. Curse bune, curajoase, au mai realizat **Juja Ratz** (deși a concurat ușor accidentată) și **Minodora Munteanu** (căreia i se poate reproșa, însă, emotivitatea excesivă care îi reduce din șanse). Reținem, de asemenea, în întrecerile slalomului uriaș cîteva nume de juniori : **Maria Balaș** (Școala sportivă Miercurea Ciuc), **Aurel Albert** (Steagul roșu Brașov), **Carol Adorian** (Șc. sp. Miercurea Ciuc), **Cristinel Enache** (Caraimanul Bușteni) care au însemnat o prezență promițătoare în compania seniorilor.

Clasamente. **Slalom uriaș** SENIORI (2×1 100 m lungime, 180 m diferență de nivel, 65 porți) : 1. IOAN CAVAȘI (Dinamo Brașov) 100,0 ; 2. Dan Cristea (Dinamo) 100,1 ; 3. Virgil Brenci (A.S.A.) 100,8 ; 4. Dorin Munteanu (C.S.U. Oradea) 101,1 ; 5. Gheorghe Vulpe (A. S. Telefericul) 102,2 ; 6. Gheorghe Bucur (A.S.A.) 102,3 ; SENIOARE : (1 100 m, 180 m, 34 porți) : 1. DANIELA UNKROP (Dinamo Brașov) 55,7 ; 2. Juja Ratz (Lic. Schi Predeal) 57,0 ; 3. Minodora Munteanu (C.S.U. Oradea) ; 57,2 ; 4. Georgeta Băncilă (Dinamo) 58,1 ; 5. Cristina Ene („U" Cluj-Napoca) 58,4 ; 6. Anemarie Verhazi (Steagul roșu) 59,5.

La combinată, titlul a fost cucerit de **Dan Cristea.**

Vineri are loc proba de slalom special pentru senioare.

Mihai BĂRA

LA REȘIȚA, UN VALOROS CONCURS DE ÎNOT PRILEJUIT DE UN JUBILEU

Așa cum am mai anunțat, la sfîrșitul săptămînii viitoare se vor sărbători în orașul de pe malurile Birzavei 50 de ani de activitate a natației reșițene. În afara unor frumoase festivități, F.R.N. și comisia județeană de specialitate organizează un concurs internațional de înot la care au fost invitați, alături de cei mai buni performeri din întreaga țară, sportivi din **Ungaria** și **Iugoslavia.**

Avînd în vedere perioada (5—6 martie) în care se desfășoară întrecerile de la Reșița, selecționerii loturilor reprezentative au atribuit acestei competiții și un caracter de selecție. În primul rînd, vor fi desemnați acei sportivi care ne vor reprezenta în concursurile internaționale ale lunii martie ; apoi, pe baza rezultatelor înregistrate și în funcție de obiectivele fixate de F.R.N. vor fi alcătuite și loturile reprezentative.

Cu un deosebit interes vor fi urmărite îndeosebi probele feminine ale acestui concurs. Cunoscînd calitățile deosebite ale piscinei reșițene, complet reamenajată în ultimul an, antrenorul **Tiberiu Munteanu** nu a ezitat să ne declare : **„nu ar fi exclus ca în seara zilei de 6 martie să constatăm că toate recordurile probelor feminine în bazin scurt au fost corectate !"** Ar fi poate cel mai frumos omagiu adus de sportivele noastre jubileului unui centru, care a alimentat aproape permanent natația românească cu campioni și recordmani.

Competiția cuprinde aproape toate probele individuale din programul olimpic. La solicitarea antrenoarei **Cristina Șoptereanu,** care pregătește lotul pentru „europene", organizatorii programează în cele trei reuniuni probele de ștafetă feminină 4×100 m liber și 4×100 m mixt. O prevedere a regulamentului : **toți participanții sînt obligați să se alinieze la startul curselor** (contracronometru) **de 200 m liber și 400 m mixt.**

O CURSĂ DE 400 M LIBER COSTEA — PĂNULESCU — GEORGESCU SUB 4:40,0 ?

Una dintre cele mai interesante probe ale concursului internațional de la Reșița va fi fără îndoială cursa de 400 m liber, în care se vor alinia **Daniela Georgescu,** prima înotătoare română care a coborît sub 4:50.0, **Mihaela Costea,** actuala deținătoare a recordului național de senioare (4:44,29) și recenta recordmană a țării în bazin scurt, **Irinel Pănulescu** (4:42,4).

Reintoarsă de la Poznan cu o frumoasă salbă de recorduri, ploieșteanca **I. Pănulescu** și-a reluat antrenamentele cu o mai mare ambiție. Antrenorul **Mihai Mitrofan** ne-a declarat că Irinel va concura la Reșița, în afara probelor de delfin și mixt, în cursa de 400 m liber : **„învingătoarea va trebui să înoate sub 4:40,0" !**

Daniela Georgescu — *obiectiv în acest an : 100 m liber în mai puțin de 60 de secunde*

Interesantă ni s-a părut și replica **Mihaelei Costea,** serios stimulată de reușita tinerei ploieștence : **„vreau ca la Reșița, unde bazinul este foarte rapid, să devin recordmană absolută** (n.r. a se citi — pentru toate dimensiunile de bazin)".

O dispută la fel de pasionantă se anunță în întrecerea brasistelor. În joc — un loc în echipa națională pentru C.E. Recent, **Brigitte Prass** a înotat la Reșița distanța de 200 m în 2:50,3. Să așteptăm însă și replica celorlalte două candidate, **Camelia Hotescu** și **Ligia Anastasescu.**

RESTANȚE ÎN DIVIZIA A LA BASCHET

În cadrul Campionatului republican de baschet masculin s-au mai disputat următoarele restanțe :

FARUL CONSTANȚA — DINAMO BUCUREȘTI 55—109 (27—55). Cu un lot descompletat și ratînd uneori incredibil, Farul a cedat la scor în fața campionilor, care au rulat întregul lot. Cele mai multe puncte : **Diaconescu, Niculescu** cîte 19, **Uglai** 12, **Novac, Braboveanu** cîte 11, **David** 9 pentru Dinamo, respectiv **Spinu** 14, **Martinescu** 13. **(Cornel POPA-coresp.).**

I.E.F.S. — POLITEHNICA IAȘI 0—2 : 72—82 (37—39) și 78—97 (41—46). Două partide care au avut o evoluție a scorului foarte asemănătoare, desele răsturnări de situații sporind, într-o oarecare măsură, interesul pentru întîlniri. Desprinderile decisive ale ieșenilor s-au datorat, în ambele meciuri, pregătirii lor fizice superioare (manifestată îndeosebi în ultimele minute), dar și „căderii" morale a bucureștenilor care au arătat din nou că nu au resursele necesare cîștigării finalurilor echilibrate. Cele mai multe puncte : **Moisescu** 44+27 (excepțională evoluție din primul joc) de la ieșeni, respectiv **Mihuț** 27+20. **(Ad. V.).**

În urma rezultatelor înregistrate în această săptămînă, clasamentul Campionatului național masculin se prezintă astfel :

Grupa 1—6

1. Dinamo Buc.	27	27	0	2876-1926	54
2. Steaua	27	24	3	2601-1984	51
3. „U" Cj-Napoca	27	15	12	2298-2200	42
4. Rapid	27	11	16	1891-2084	38
5. Farul	27	10	17	2130-2488	37
6. I.C.E.D.	27	8	19	2114-2496	35

Grupa 7—12

7. Poli. Iași	27	15	12	2139-2140	42
8. Univ. Tim.	27	14	13	2303-2221	41
9. Din. Oradea	27	13	14	2113-2164	40
10. C.S.U. Brașov	27	12	15	2351-2435	39
11. C.S.U. Galați	27	9	18	2099-2338	36
12. I.E.F.S.	27	4	23	1920-2359	31

ANCHETA ÎN RÎNDURILE TEHNICIENILOR HANDBALULUI

(Urmare din pag. 1)

dispute numai în săli, cu etape săptămînale. Pentru jocuri s-ar găsi poziții favorabile, dar pentru antrenamente ? S-au gîndit antrenorii că în sălile existente în Capitală și în centrele provinciale se antrenează toate formațiile de seniori, senioare, tineret, juniori și junioare de la diferitele discipline ale jocurilor sportive ? Terenurile în aer liber sînt mult mai accesibile și aceasta a fost rațiunea pentru care am programat două tururi în aer liber, iar la sală, în turul de iarnă, patru turnee. Reuniunile de sală au și darul de a crea stereotipul pentru competițiile internaționale și de a accelera și accentua pregătirile. Intențiile noastre n-au fost însă înțelese. Au fost căutate cauzele nereușitelor în aceste aspecte și nu în cele esențiale pe care darea de seamă a activității pe anul 1976, prezentată la recenta plenară a comitetului federal, le arăta foarte clar : CAUZELE TREBUIE CĂUTATE ÎN AUTOMULȚUMIREA CARE A CUPRINS ÎNTREG HANDBALUL ROMÂNESC DUPĂ NUMEROASELE VICTORII OBȚINUTE DE ECHIPELE REPREZENTATIVE ÎN ULTIMII 15 ANI. **Tehnicienii, activiștii de la cluburi dar mai ales sportivii au uitat că aceste succese au fost rodul unei activități colective, al seriozității, disciplinei și îndeosebi muncii uriașe desfășurată de generații întregi de handbaliști și handbaliste, care au luptat să se afirme, care s-au dăruit total acestui sport.** A ÎNCEPUT, **la toate nivelele,** SĂ-ȘI FACĂ LOC O MENTALITATE DĂUNĂTOARE, DE OBȚINERE A UNOR CÎT MAI MARI AVANTAJE, CU EFORTURI MINIME ÎN ANTRENAMENTE. **Selecționarea într-un lot nu mai constituie dorința supremă pentru toți sportivii noștri iar activitatea internațională a cluburilor nu mai înseamnă o motivație pentru desfășurarea unei munci intense de pregătire.** ANTRENORII ȘI, MAI ALES, SPORTIVII APRECIAZĂ CĂ TOATE ACESTEA SÎNT DREPTURI CARE LI SE CUVIN, **pentru care nu trebuie să facă nimic deosebit.** ESTE EFECTUL DIRECT AL FAPTULUI CĂ EI NU AU FOST NICI O DATĂ TRAȘI LA RĂSPUNDERE.

În ceea ce privește penuria de cadre tinere, situația creată are DOUĂ CAUZE : la terminarea perioadei de juniorat TINERII HANDBALIȘTI NU AU O PREGĂTIRE CORESPUNZĂTOARE CERINȚELOR și, **în consecință, antrenorii formațiilor divizionare nu-i pot promova** ; O SERIE DE TEHNICIENI DOVEDESC LIPSĂ DE CURAJ ÎN FOLOSIREA TINERILOR PE CARE I-AU INCLUS ÎN LOT (avem cazuri în care **unii jucători sînt folosiți în echipa națională de tineret, dar nu evoluează în echipele lor de club !).**

Fără îndoială, tema pusă în discuție este vastă. Există multiple soluții Ne vom strădui să aplicăm acele măsuri care să contribuie direct și efectiv la îmbunătățirea activității noastre, la îndeplinirea obiectivelor. Nu o vom putea face însă decît dacă ne vom bucura de sprijinul deschis (interesat numai de dezolvarea problemelor handbalului românesc) al tuturor tehnicienilor".

GIMNASTICA LA LOCUL DE MUNCĂ, O PROBLEMĂ DE ATITUDINE

Reporterii noștri din nou pe „traseele" gimnasticii la locul de muncă. În unități de profil variat, oameni de profesii și vîrste diferite găsesc în această formă de mișcare un excelent regenerator al forței de muncă, un „medicament" ideal pentru menținerea unui organism tînăr și rezistent. Gimnastica la locul de muncă reprezintă, în primul rînd, o problemă de atitudine, de mentalitate. Tocmai în această direcție trebuie insistat.

ÎN JUDEȚUL HARGHITA,

RECUPERAREA URGENTĂ A... RESTANȚELOR

La plenara C.J.E.F.S. Harghita, ținută la sfîrșitul lunii ianuarie, s-au analizat, în mod critic și autocritic, cu multă responsabilitate și temeinicie, deficiențele existente în răspîndirea gimnasticii la locul de muncă. Această activitate, deosebit de importantă pentru refacerea organismului după eforturile depuse și menținerea capacității de muncă, a angrenat anul trecut circa 3 600 de angajați din diverse întreprinderi și instituții de pe meleagurile harghitene, față de 7 000 cît își propuseseră factorii responsabili să atragă în practicarea exercițiilor fizice. Față de această situație, plenara a hotărît : *„Consiliul județean al sindicatelor, C.J.E.F.S. și Direcția județeană sanitară, împreună cu organele de conducere din întreprinderi și instituții, au obligația — în spiritul recentelor indicații și documente de partid — de a lua măsuri urgente în vederea extinderii gimnasticii la locul de muncă".*

Ce s-a realizat de la sfîrșitul lunii ianuarie pînă în prezent ? La Miercurea Ciuc — orașul de reședință al județului Harghita — unde există șapte întreprinderi mai mari, a avut loc o consfătuire cu directori, medici, președinți ai comitetelor sindicale, reprezentanți ai organizațiilor U.T.C. și alți factori cu atribuții. S-a hotărît cu acest prilej, ca peste 5 000 de muncitoare și muncitori din trei unități cu profil de industrie ușoară să se obișnuiască de acum înainte cu aceste utile exerciții de înviorare a organismului.

— *În primele săptămîni,* ne spunea Valeriu Pașcanu, secretarul C.J.E.F.S. Harghita, *programul de gimnastică se va desfășura, în unitățile amintite, sub conducerea unor profesori de educație fizică, eficiența fiind urmărită îndeaproape de cadrele medicale. Studiem posibilitățile de a introduce gimnastica și la întreprinderi unde încă nu a găsit suficientă înțelegere: Întreprinderea de piese auto-tractoare și cea de utilaje și piese de schimb. Pentru că gimnastica la locul de muncă nu trebuie considerată ca un moft, sau o modă, ci o necesitate.*

— Ce s-a întreprins în localitățile din perimetrul județului ?

— *Gimnastica la locul de muncă a fost nominalizată, pînă acum, în 17 unități productive, peste 10 000 de tineri și vîrstnici, urmînd să fie prezenți la apelul instructorilor desemnați.*

Aceste cifre confirmă, în graiul lor sintetic, că s-a pornit pe un drum bun în ceea ce privește materializarea măsurilor adoptate de plenara C.J.E.F.S., al cărei imperativ sună : *„atragerea unui număr cît mai mare de oameni de diverse vîrste și profesii în practicarea organizată a gimnasticii la locul de muncă".*

Traian IOANIȚESCU

DUPĂ UN DECENIU...

Cu cîtva timp în urmă, președintele asociației sportive bucureștene „Locomotiva" a Ministerului Transporturi și Telecomunicații, **Mircea Cîmpeanu** ne invita să vizităm instituția cu următoarele cuvinte : **„Anul acesta se împlinesc 10 ani de cînd s-a introdus la noi gimnastica la locul de producție. Și poate, dacă ne veți vizita, veți mai afla și alte amănunte care ar putea interesa diferite instituții cu profil asemănător dornice să introducă această activitate în obișnuința zilnică a angajaților lor".**

Am dat curs invitației făcute și iată-ne la M.T.Tc. Aflăm că nu mai puțin de 216 birouri, secții și ateliere au intrat în circuitul obișnuit al celor 5 minute de mișcare pentru recuperare. Ne-a mirat faptul că 296 de instructori răspund de aceste secții. Deci numărul acestora depășește pe cel al subunităților administrative ale Ministerului. **Constanța Vrabie,** contabilă și șefă a comisiei de gimnastică la locul de producție ne lămurește : **„Formarea instructorilor a constituit pentru noi încă o formă de atragere a cît mai mulți oameni, de captare a interesului lor în această activitate. Am avut rezultate bune procedînd astfel. Instructorii formați de către noi au înțeles mai ușor necesitatea și urmările favorabile ale exercițiilor de gimnastică. Am să vă spun că procesul de formare al instructorilor continuă..."**

Numărul practicanților gimnasticii la locul de muncă în M.T.Tc. se ridică în momentul de față la 2 600. Interlocutorii noștri ne-au vorbit și de succesele obținute de asociația sportivă Locomotiva în practicarea diferitelor sporturi și în direcția organizării multelor excursii și drumeții. Noi am stabilit și o legătură între simpatizantii sportului de la M.T.Tc. și succesele obținute, de 10 ani încoace, în gimnastica la locul de muncă.

Radu TIMOFTE

La cooperativa „Drum nou" din Hunedoara se pregătesc instructori pentru practicarea gimnasticii la locul de muncă. Imaginea aceasta a fost surprinsă la una din ședințele de inițiere a viitorilor instructori (muncitoare de la secțiile croitorie, covoare și blănuri) care se pregătesc sub îndrumarea profesorilor Paraschiva Drehuța și D. Vlaicu, *de Școala generală nr. 2 din localitate* (Ion VLAD — *coresp.*)

DE LA LOCUL DE PRODUCȚIE LA CĂMINELE DE NEFAMILIȘTE

Filatura Românească de Bumbac era pînă nu de mult criticată pentru faptul că aici nu se reușea cu nici un chip să se introducă gimnastica la locul de muncă. Dar, în ultima vreme, lucrurile au început să se urnească din loc. Cu eforturile acestei asociații sportive bucureștene, ale secretarei acesteia, **Elena Toma,** profesoară de educație fizică, au început să fie introduse exerciții de recuperare în șapte secții ale întreprinderii. Un fapt îmbucurător privește, însă, apariția gimnasticii de înviorare în căminele de nefamiliste ale acestei unități industriale. **„Sigur — ni s-a spus — nu toate fetele execută (și nici în toate diminețile) acele atît de necesare mișcări de brațe, genuflexiuni, rotări ale trunchiului și respirații adînci de care corpul omenesc are atîta nevoie mai ales înainte de începerea lucrului. Totuși, este un pas făcut înainte și sperăm ca el să continue".**

PRETUTINDENI CRESC FLORI FRUMOASE... DAR ELE TREBUIE DESCOPERITE !

În județul Teleorman, la cîțiva kilometri buni de Alexandria, se află comuna Cringeni, o așezare ca multe altele din țara noastră, cu o școală generală, la fel ca multe altele, și cu un profesor de „sport" ca... Ei bine, profesorul de educație fizică nu este însă la fel ca mulți alții ! Profesorul Matei Nedelea, căci despre el e vorba, funcționează la școala generală din localitate și fiind un om priceput în atletism — în egală măsură, pasionat — îndeplinește și funcția obștească de președinte al comisiei județene de atletism, fiind și membru în comitetul federal. Periodic el ia autobuzul spre Alexandria pentru a participa, în capitala județului, la vreo ședință, pentru a asista la competiții. Treaba aceasta nu este deloc ușoară, dar pentru că îi place, pentru că simte bucuria lucrului împlinit, Matei Nedelea aproape că nici nu se mai consideră un... navetist.

În cadrul școlii generale din Cringeni, unde își are catedra, tov. Nedelea se preocupă îndeaproape de atletism, așa cum a mai făcut-o, cu ani în urmă, și la Cîmpina unde a mai funcționat ca profesor. Adică, pe scurt, face o treabă serioasă ! Deși n-are o sală anume, deși n-are un loc cu amenajările trebuincioase atletismului, totuși activitatea se desfășoară corespunzător. Profesorul Nedelea a pornit de la ideea (foarte importantă !) că atletism nu înseamnă doar săritura cu prăjina, alergările peste garduri sau aruncarea ciocanului, adică acele probe pentru care nu are condiții, atletism fiind, la fel de bine, săritura în lungime sau în înălțime, o cursă de viteză, o alergare pe teren variat s.a. În această privință a acționat cu elevii săi cărora a reușit să le insufle pasiune și devotament pentru atletism. Fiind vorba de școlari foarte tineri și de condițiile de activitate amintite, baza preocupărilor profesorului o constituie proba de tetratlon, care nu impune o prea mare specializare și care, dimpotrivă, ajută la dezvoltarea fizică generală a respectivilor elevi.

Pînă aici, poate că n-ar fi totusi nimic deosebit ! Deosebit ni se pare însă faptul că dintr-o comună — oarecare — ca Cringenii, datorită selecției și pregătirii asigurate de prof. Nedelea, două fete au luat drumul Liceului central experimental de atletism din Cîmpulung Muscel, iar o a treia face parte din secția clubului bucureștean Rapid, antrenorul Mihai Zaharia fiind realmente satisfăcut de talentul și de calitățile fizice ale acesteia. Este vorba de tînăra Stela Manea (născută la 28 mai 1962, la Cringeni ; înălțime 176 cm, greutate 58 kg) care, în toamnă, la selecția inițiată de F.R.A. a lăsat o foarte bună impresie prin rezultatele pe care le-a înregistrat.

Exemplul acesta al profesorului Matei Nedelea ni se pare relevant față de o anumită situație... Adică, dacă fiecare profesor de educație fizică, de la oraș sau de la sat, ar înțelege să-și facă datoria așa cum trebuie, activitatea sportivă din țara noastră ar fi astăzi la cu totul alți parametri !...

Romeo VILARA

ARBITRII DE BOX SÎNT CHEMAȚI SĂ SPRIJINE PERFECȚIONAREA TEHNICII SPORTIVILOR

(Urmare din pag. 1)

că unul dintre combatanți a executat o lovitură incorectă, chiar dacă restul punctelor au fost corecte, iar lupta este frumoasă și interesantă. De aceea, recomandăm arbitrilor să permită prelungirea atacurilor din timpul luptei de la toate distanțele, chiar dacă, eventual, una dintre execuții va fi incorectă. Doar la sfîrșitul schimbului de lovituri el va trebui să intervină pentru a-l face atent pe cel care a lovit neregulamentar sau și-a împiedicat adversarul să lupte, prin țineri. În special, lupta corp la corp va trebui lăsată liberă și chiar încurajată, iar acei pugiliști care execută bine seriile de lovituri în lupta de la distanță mică vor trebui mai bine apreciați și pe buletinele de punctaj. De asemenea, arbitrii trebuie să aprecieze în mod just eschivele laterale, rotative, scăderile de nivel — mijloace eficace de apărare — și să nu mai oprească lupta fără nici un rost, la acțiuni corecte, în limita regulamentului.

— Pentru aceasta va trebui ca absolut toți arbitrii să cunoască perfect tehnica de box și să poată face diferența între o eschivă regulamentară și una incorectă, care poate fi periculoasă pentru adversar.

— Este tocmai ceea ce urmărim și noi. Pe viitor, arbitrii vor fi obligați să fie mult mai legați de activitatea practică. Ședințele lor săptămînale, de pregătire vor fi ținute în sălile de box, arbitrii fiind obligați să asiste și să participe la antrenamentele boxerilor, purtînd discuții cu antrenorii și cu boxerii (cu exemplificări) despre regulamentul de box și despre diferitele procedee tehnico-tactice.

— La ce alte modificări ale regulamentului vă referiți ?

— Pentru mărirea ritmului de luptă, arbitrii vor trebui să atenționeze pe boxerul care evită lupta mai mult timp de 15 secunde, în prima repriză și mai mult de 5 secunde, în celelalte. De asemenea, k.d.-ul va fi reconsiderat. În cazul în care lupta va fi oarecum echilibrată, dar unul dintre combatanți a fost numărat, se va acorda decizia — ca prim criteriu de apreciere — sportivului care printr-o lovitură precisă, eficace, a reușit să-și trimită adversarul la podea. O altă modificare se referă la oprirea luptei și descalificarea unui concurent (sau a amîndurora) pentru lipsă de tehnicitate. O asemenea decizie trebuie luată atunci cînd unul dintre combatanți (sau amîndoi) neglijează mijloacele de apărare, aplică numeroase lovituri cu mănușa deschisă sau în locuri nepermise de regulament, ori se comit alte abateri grave menționate în regulament.

— Care sînt cauzele care au determinat luarea acestor măsuri ?

— Scopul întregii noastre activități în boxul de performanță este obținerea unor succese în marile competiții internaționale. Or, urmărind turneul olimpic de la Montreal, am putut constata că tendința arbitrajului pe plan mondial orientează boxul tocmai în acest sens. Au fost preferați de arbitrii acei pugiliști care știu să ducă bine lupta la toate distanțele, care sînt activi și aplică bine seriile de lovituri. De fiecare dată, k.d.-urile au cîntărit greu la acordarea deciziilor. În această situație, noi nu puteam rămîne indiferenți.

Azi și mîine, în Capitală

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE RADIOTELEGRAFIE — SALĂ „CUPA DUNĂRII"

Azi și mîine, la Radioclubul Central din Capitală vor avea loc întrecerile celei de a VII-a ediții a concursului internațional de radiotelegrafie — sală, „Cupa Dunării". Anul acesta competiția, care se numără printre puținele de acest gen în lume, reunește pe cei mai buni radiotelegrafiști sportivi din Bulgaria, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Iugoslavia, Polonia, Ungaria, Uniunea Sovietică și România. Fiind ediția cu cea mai largă participare de pînă acum și avînd în vedere, după cum sîntem informați, că toate organizațiile de radioamatori din țările participante au acordat o mare atenție pregătirii concurenților, întrecerile se anunță deosebit de disputate. De la sportivii noștri se așteaptă o comportare frumoasă. La ultimele ediții ale concursului ei au cunoscut o evoluție ascendentă : locul 3 în 1975 și locul 2 în 1976.

FOTBALIȘTI, RUGBYȘTI, PIANIȘTI...

N-am mai văzut un penalty filmat astfel. De fapt, nici nu l-am văzut. Nu l-am văzut nici pe Cruyff, nici pe Maier, nici poarta, nici balonul — totul era cuprins pe chipul femeii, întoarsă cu spatele, ținînd mîinile împreunate a rugă, desfigurată de spaimă, ca într-o scenă decisivă de iubire între ea și lume. Dacă lăsăm de o parte frumusețea și inteligența acestui montaj de cinema, dacă discutăm doar imaginea strict sportiv, trebuie să spunem că la atîta timp după finala din '74, această doamnă Van Hanegem, ea și numai ea, filmată așa și numai așa, ne-a dat exacta dimensiune psihologică a evenimentelor din arenă.

Toată drama a pornit acolo din repeziciunea cu care a venit acest penalty. Femeia, ca și noi toți, ca și jucătorii, nu era pregătită pentru această încercare, chiar în minutul 2. Taylor — filmat și el admirabil, ca unul din autorii principali ai spectacolului — nu a ezitat, nu s-a uitat la timp, și a dictat o lovitură, o lovitură de teatru, pe care doamna Van Hanegem a sintetizat-o pe chipu-i sublim. Drama, filmul, comedia se cristalizau în această idee a acestei frici de a privi. Totul se petrecea prea devreme. Neeskens va marca ? Și dacă va marca — ce va urma ? Ceea ce vine prea devreme nu cuprinde mai puțin mister și angoasă decît ceea ce vine prea tîrziu. Problema cea mare a acestei finale n-a ținut nici de tactică, nici de tehnică ci doar de psihologic. Și azi — avînd acum în față chipul plin de idei al doamnei Van Hanegem în secunda penaltyului diabolic — și azi susțin că nimeni pe lumea asta nu putea da sfat sau rezoluție definitivă la ceea ce aveau de făcut olandezii, împovărați cu 1—0 în minutul 2. Filmul englezilor, cum cuprind prim-planurile lui uluitoare, cu portretele jucătorilor smulse extraordinar clipei și luptei, stă mărturie că nu exagerez. Ceea ce căutau privirile acelea febrile, unele halucinate, nu era o idee de joc ci o idee pentru a învinge incertitudinea în fața unei eternități de 88 de minute. Foarte acută și foarte actuală învățătură de minte pentru toți cei care sînt decișI să abordeze psihologia jocului, altfel decît cu strigături, șabloane și pumni în masă sau piept...

TELE cronica

Aici sîntem într-un domeniu unde dubiul e încă semnul inteligenței și modestia — al caracterului.

Cu o generozitate suspectă, comentariul englez numea finala, un fotbal al anului 2000. Nu știu — cine poate ști pînă la asemenea detalii cum va arăta viața în acel an ? Se mai spunea că ar fi fost una din cele mai frumoase finale. Posibil — eu o prefer pe aceea din '70, a ultimului poem de geniu romantic brazilian. Se mai zicea că Breitner ar arăta ca jucătorul viitorului. Probabil — dar eu rămîn la Beckenbauer, cel care, într-o fracțiune de secundă a acestui film, îl mîngîie pe Cruyff, „dușmanul nr. 1", după ce acesta se ridică dintr-o lovitură aprigă a lui Vogts. Să joci ca Beckenbauer și să ai în tine asemenea reflexe de tandrețe față de adversar, în plină „nebunie" — poate că anul 2000 nu va spulbera acest tip de jucător.

În sfîrșit, ideea la ordinea zilei este că fotbalul viitorului va fi crunt și repede, ca această finală. Posibil. N-ar fi imposibil ca el să arate ca rugbyul anului 1977, mai ales că și rugbyul a început să arate scoruri ca de fotbal : Franța — Anglia 4—3, 0—0 la pauză ! Dar ce bătălie, ce prăpăd, cîtă furie și cîte grozăvii pe centimetrul pătrat, la un cot de but ! Nimeni nu știe cum va arăta rugbyul în anul 2000 — oricum forța „înaintărilor" a impus următorul titlu, după meciul francezilor cu galezii, în „Le Monde" din 1977 : „Cînd pleci cu 15 și învingi în 8". Nu sînt sceptic și nici spăimos la duritate, totuși după rezumatul din noaptea de duminică mă întreb cîți vor mai rămîne din cei 8... Să sperăm, căci la urma urmei nu a murit nimeni și toți s-au despărțit ca buni prieteni și — cu o excepție — întregi la cap și picioare ! Mai frumoasă e însă vorba lui Pierre Danos : jucătorii de rugby se împart în cei care cară pianul și cei care cîntă la pian. Va mai fi loc pentru ultimii ? Prins între tenacitate și viteză — rugbyul, ca și fotbalul, ne va mai da vreo melodie de neuitat sau va dezvolta „linia" acestor acorduri grele, teribile, de marș eroic dar și puțintel funebru ? O asemenea întrebare cred că e cît se poate de tonică.

BELPHEGOR